

have negative konsekvenser i form af en mindre grundig eller mindre hensigtsmæssig behandling.

Konkursrådet foreslår på denne baggrund, at det præciseres, at den gældende 4-måneders frist for kurators afsendelse af statusoversigt og redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen efter konkurslovens § 125, stk. 2, er en yderste frist. Det bør sikres, at der ikke i praksis forløber så lang tid som 4 måneder, hvis det klart ikke er nødvendigt at anvende så lang tid på at udarbejde materialet. Rådet foreslår derfor at præcisere ordlyden af § 125, stk. 2, 1. pkt., således, at statusoversigt og redegørelse skal sendes, *så snart* kurator har tilvejebragt de fornødne oplysninger, og *senest* 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt.

Konkursrådet foreslår videre, at fristen i konkurslovens § 128, 1. pkt., for anmeldelse af fordringer eller andre krav mod skyldneren nedsættes fra 3 måneder til 4 uger. Rådet bemærker, at nutidens kommunikationsmuligheder – herunder navnlig udbredelsen af e-mail og internetkommunikation – er stærkt forøgede. I dag vil enhver, der har et krav mod skyldneren, i princippet kunne skaffe sig adgang til en eventuel bekendtgørelse om en konkurs – når som helst og hvor som helst – gennem det elektroniske Statstidende og vil f.eks. via e-mail øjeblikkeligt eller i hvert fald meget hurtigt herefter kunne foretage anmeldelse over for kurator. Den tekniske udvikling må også antages at have bevirket, at de fleste kreditors bogholderi i betydeligt større omfang end tidligere er digitaliseret og automatiseret, så kreditorerne hurtigt vil være i stand til at skaffe sig fuldt overblik over eventuelle udestående fordringer. Hertil kommer, at proklamaet efter § 128 ikke er præklusivt (dvs. at kravet ikke fortabes, selv om fristen overskrides), og krav, der anmeldes efter udløbet af den foreslåede 4-ugers frist, vil således blive prøvet på et senere tidspunkt under bobehandlingen, jf. § 134, stk. 1.

Endelig foreslår Konkursrådet at nedsætte fristen i konkurslovens § 133, stk. 1, for sagsanlæg for den, der ikke kan anerkende kurators indstilling vedrørende et krav efter konkurslovens § 130, fra 3 måneder til 4 uger. Konkursrådet finder, at en frist på 4 uger må anses for tilstrækkelig, og lægger i den forbindelse vægt på, at den, der ikke kan anerkende kurators indstilling, i praksis vil have gjort sig dette klart allerede på tidspunktet for afholdelsen af mødet til prøvelsen af fordringer mv. efter konkurslovens § 131, og den pågældende vil have gjort sig klart, hvorfor indstillingen ikke kan anerkendes. Hertil kommer, at sagsanlæg mod boet i disse tilfælde i praksis typisk vil komme fra større kreditorer, der vil have det fornødne overblik over deres krav og eventuelt hurtigt vil kunne antage

advokatbistand. I praksis vil der normalt også være en dialog mellem kurator og den pågældende kreditor, der vil medvirke til at afklare, hvori tvisten består.

Der henvises til betænkningen side 54 f., 56 ff. og 60 f.

3.1.2.3. Konkursrådet har endvidere overvejet, om der er grundlag for at afkorte andre af de gældende frister for bobehandlingen fra konkursdekretets afsigelse og til afslutningen af bobehandlingen, herunder de gældende frister for udsendelse af oversigt over aktiver og passiver (§ 125, stk. 1), statusoversigt og redegørelse (§ 125, stk. 2), halvårsredegørelser om boets forhold (§ 125, stk. 3), anlæggelse af retssag til omstødelse (§ 81, stk. 1), afholdelse af skiftesamling til kuratorvalg eller nedsættelse af eventuelt kreditorudvalg (§ 108) samt afholdelse af møde til prøvelse af anmeldte krav (§ 131, stk. 1).

Konkursrådet finder, at der ikke er grundlag for at foreslå en afkorting af disse frister. Konkursrådet anfører bl.a., at mange af fristerne i forvejen er korte (f.eks. 3-ugers fristen i konkurslovens § 108 for afholdelse af skiftesamling til valg af kurator og nedsættelse af eventuelt kreditorudvalg, og 3-ugers fristen i § 125, stk. 1, for kurators udsendelse af oversigten over boets aktiver og passiver), hvilket giver anledning til at være varsom med at afkorte dem yderligere, og at der i forhold til den samlede sagsbehandlingstid ikke vil være meget vundet ved at afkorte i forvejen korte frister.

De længere frister i konkursloven (f.eks. 12-måneders fristen (og den supplerende 6-måneders frist) for anlæggelse af retssag til omstødelse i konkurslovens § 81, stk. 1, samt fristen i § 125, stk. 2, på 4 måneder for kurators afsendelse af statusoversigt og redegørelse) tjener formål, der efter Konkursrådets opfattelse ikke kan ses bort fra. Det drejer sig f.eks. om, at kurator ikke tvinges til enten at anlægge omstødelssag uden at have det fornødne grundlag herfor eller at opgive sagsanlæg på grund af manglende bevis, eller fordi der ikke i tide kan tilvejebringes midler til at dække omkostningerne ved en omstødelssag, samt at der gives kurator tilstrækkelig tid til at få belyst boets stilling således, at oversigten kan give et rimeligt og dækkende billede af boets økonomiske forhold. Konkursrådet peger endvidere som ovenfor nævnt på, at fristerne ikke i sig selv er forlængende for sagsbehandlingstiden, da de alene angiver den maksimale tidsanvendelse for det konkrete sagsbehandlingsskridt, og bobehandlingen normalt bør fremmes længe inden fristernes udløb.

Der henvises til betænkningen side 50 ff.